

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

30 (ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

Βίος καὶ Πολιτεία αὐτοῦ.

(Ἐγκρίσει τῆς Ι. Συνόδου)

ΥΠΟ

ΓΕΡΜΑΝΟΥ Ι. ΒΑΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

ΕΝ ΠΑΛΑΙΩ ΦΑΛΗΡΩ

1925

160v

pett [43] 9x1

X 160v

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Α' ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνθρ.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι. Ἦχος δ'. Τῆς Τριάδος ὑπέριμαχον,
εὐσεβείας διδάσκαλον, ὄργανον Χριστοῦ τὸ θεόπνευστον, τῶν
Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀκολουθῶς θεμέλιον, ἀρραγέστατον Ἱεράρχην Ἀλέξανδρον
τὸν θεῖον, ἱεραῖς ἐν ὑμνοῖς, ἀνευφημήσωμεν σήμερον.

Ὑπὲρ ἡλίον ἐλαμψας, ταῖς ἀκτίσι τῆς χάριτος, Ἀλέξανδρε πάν-
σοφε, καὶ λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογμάτων σου, τῶν θεῶν
καὶ ἅπαντας κατεφώτισας λαοὺς ἐκδιδάσκων τρανότητι, δοθῶς
σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων τὰς Ἀρεῖον,
ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἔτερχ στιχηρὰ Προσόμοια

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος πλ. β'.

Ὁλος ἱερώτατος καὶ Χριστοφόρος ἐδείχθης, ἅγιε Ἀλέξανδρε,
θεῖα χάριτι περιεκείμενος, εὐλαβῶς πάντοτε προσχωρῶν πάνσοφε,
τῶν Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι ταῖς Θεοαρχαῖς

δοτραπτόμενος καὶ χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη Μυστήρια, ὡς ὄντως Ἱεράρχης εὐκλεῆς, καὶ παρηγοσία δεόμενος ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐλαμψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν ταῖς ἀκτίσι, ἅγιε Ἀλέξανδρε καὶ τῆς πλάνης ζόφῳσιν διεσκέδασεν, ἀληθῶς ὤφθη γὰρ φωταυγῆς ἥλιος, Ἱεράρχα παμμακάριστε καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι Πνεύματος ἁγίου γενόμενος. Ὅθεν σου τὴν μνήμην τὴν ἐνδοξον καὶ θείαν καὶ σεπτὴν, ἐπιτε' οὐντες αἰοῖδιμε, πόθω σε γεραίρομεν.

Δύο τὰς ὑψώσεις σου, τὰς πρὸς τὰ ἄνω Θεόφρων, πίστει καλυπνόμενος, καὶ λαμπρῶς ποιούμενος παναοῖδιμε, ἐν θνητῷ σώματι καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησας καὶ προσαπέκτησας τὴν τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα, πόρρῳ Παθῶν γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, Ἀλέξανδρε Πάτερ, λαμπρότατε φωστήρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξ. Ἦχος πλ. β'.

Πατριαρχῶν τὴν καλλονὴν καὶ μέγαν Ἱεράρχην τὸν θεῖον Ἀλέξανδρον, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν καὶ ἐν τῇ σεπτῇ πανηγύρει αὐτοῦ, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν. Οὗτος γὰρ σήμερον ἐφίσταται ἡμῖν, ἀριστεὺς λαμπρότατος τοὺς ὕμνους παρ' ἡμῶν, ὡς βραβεῖον κομιζόμενος. Συνελθόντες οὖν φυλέοιτο, πνευματικοῖς ἄνθεσι, ὅτε φανώσωμεν τοῦτον, καὶ ῥηματικοῖς ἐγκομίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες, Χαίροις, φωστήρ παμφάεστατε τὰ τοῦ κόσμου πέρατα διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῶν θλιβομένων χαρμονὴ καὶ πρεσβευτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόγευτον τόκον ὁ γὰρ ἄχρονος ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ Σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν ἀφράστως σαρκωθεὶς. Φύσει Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(Εἰσοδος.—Φῶς ἱλαρόν.—Προκαίμενον.—Ἀνιγνὼς „αττ
(=Ζήτει τῇ στ'. Δεκεμβρίου).

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α'.

Ὡς ἄσρκος ἐν γῇ ἐβίωσας Πάτερ, μαράνας τῆς σαρκὸς τὴν τρυφήν καὶ εὐπάθειαν, πόνοις τῆς ἐγκρατείας νηστεία καὶ προσευχῇ προσκαρτερῶν ἀνδρικώτατα, διὸ καὶ μετὰ τέλος συνευφράνη, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε.

Ἦχος β'.

Ῥεῖθροις λόγων σου τὴν Ἐκκλησίαν πᾶσαν, κατήδευσας καὶ τὸν Χριστὸν Παῖρ καὶ Πνεύματι ὁμοούσιον, ἐκ Πατρὸς προανάρχου γεννηθέντα, παρηγοσία καθομολογῶν, καὶ πάντας ἐκδιδάσκων Ἀρειὸν κακῶς φρονούντα, κατήσχυνας τὸν παράφροντα. Ὅθεν ὡς δεύτερος Ἠλίας, ζηλωτὴς τῆς Τριάδος φανείς, οὐ ἕξει ὡς ἐκεῖνος, ἀλλὰ προσευχῇ τὸν ἱερεῖα τῆς αἰσχύνῃς ἀπέκτεινας. Ἀπαύστως οὖν πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τὸν θρόνον τὸν πάντιμον τῆς Βασιλίδος κατεκόσμησας, πολεμήσας ἀνδρικῶς ἐν Νικαίᾳ Ἀλέξανδρε, μέσον Πατέρων πολλῶν ὁργάνων θεῶν τοῦ Πνεύματος. Τότε καὶ Ἀρειὸν ἔκτεινας, ἀφρόνως τὴν Ἐκκλησίαν συγχέοντα, προσευχῇ παννυχίᾳ ἐν Ναφ τοῦ Κυρίου. Ὅθεν τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν φθαῖς συνελθόντες ὑμνοῦμεν σε, τὸ ἔρεισμα τῆς Πίστεως, τὸν ἀρόγαγῃ Προστάτην, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα.

Δόξ. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν μέγαν Ἱεράρχην καὶ τῆς ἁγίας Τριάδος ὑπέρμαχον, καὶ ἀκοίμητον τῆς Βασιλίδος Προστάτην τὸν πάνσοφον Ἀλέξανδρον, δεῦτε ὃ φιλέοιτο πάντες, ἐγκομίοις καὶ ᾠμασιν ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις ὁ καθαιρέτης Ἀρειοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας κανὼν ἀκριβέστατος. Χαίροις τῶν ἡμετέρων ψυχῶν ἄγρυπνος φύλαξ καὶ τῶν πιστῶν κήρυξ ἄκνως Ἀν' ὃν ἐν οὐρανοῖς ἀπέλαβες τὸν μισθὸν τῶν πόνων σου Μακάριε καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεότοκε Παρθένε καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρόος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρόρηκτον, τὴν ἀρόγαγὴν προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον. Στιχηρὰ Προσόμνη.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν. Ἦχος δ'.

Μέγας ἀνδείχθης ἀληθῶς καὶ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως καὶ πύργος ἄσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος στύλος, κανὼν ἀκριβέστατος Ἀρχιερέων Χριστοῦ. Ὅθεν εὐλαβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανσέβαστον μνήμην, ἅπαντες γεραίρομεν Ἀλέξανδρε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ. Πάτερ κατὰ χρόος ἡ σεπτὴ, ἅγαι Ἐκκλησία αἰσίως, πανευκλεῖ ἐορτῇ, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου πιστοὺς εὐφραίνουσιν καὶ λαοὺς διεγείρουσιν. πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σὲ δοξάσαντος Λόγου καὶ Θεοῦ ὃν δυσώπει, (ἐκ παντὸς) κινδύνου λυτροῦσθαι τοὺς αὐτὴν τελούντας, Ἄγαι Ἀλέξανδρε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Λύμην, δυσεβοῦς αἰρέσεως, ἅγαι Ἀλέξανδρε σβέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, ποταμῶν σθεῖ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας, οἷματι δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις, εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ μνήμη, πρὸς εὐφροσύνην ἅπαντας συγκιλοῦσα τοὺς πιστοὺς. Ἰσοῦ γὰρ παραγίνεται, μέγας φωστήρ ὁ θεὸς Ἀλέξανδρος, ταῖς ἀκτίσιν ἐξαστράπτων τῆς χάριτος οὐ γὰρ ἔδει τὸν λύκον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ ἅπαντες αὐτῷ, κατὰ χρόος ἀναμνήσσομεν ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, τοῦ θρόνου κοσμήτορα, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἰ, ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, Σὲ ἱκετεύομεν, πρεσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸ κλέος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλον, τοῦ Πνεύματος τὸ ὄργανον, καὶ κήρυκα τῆς Πίστεως, τὸν μέγαν Ἱεράρχην, καὶ πάνσοφον Ἀλέξανδρον πιστοί, αἰσίως συνελθόντες, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις τιμήσωμεν λέγοντες. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, Δόξα τῷ σὲ ἀγιάσαντι. Δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε, τὸ χαῖρε σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρχοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν Σοὶ τῇ ἁγίᾳ Κιβωτῷ ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν Σοί. Δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ Σοῦ. Δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου Σου.

Εἰς τὸν Ὁρόπον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.
Ἦχος γ'. Θεὸς πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, πᾶσαν ἔσωσας τὴν Ἐκκλησίαν, Ἀλέξανδρε, αἰσχύνας τὸν Ἄρειον. Τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ ἅγαι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῖα γέγονας σκητὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ,

τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπερέχουσα τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ὀρεζυπομένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκλῆθαι, πρεσβειῶν σου ἐνθέως νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν δ'. Στοιχολογίαν. Κἀποσιμλ.

Ἦχος γ'. Θεὸς πίστεως.

Κτείνας Ἄρειον ταῖς προσευχαῖς σου, κέρας ὕψωσας Ὁρθοδοξίας, ἀριστεὺς τῆς εὐσεβείας γενόμενος, κατ' ἀσεβῶν βραβεῖα κτησάμενος, τῇ ἀληθείᾳ τὴν πίσιν ἐστήριξας, Πάτερ ἅγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξῃ καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεὸς φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου ἁλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνήμενος, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα, Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευς δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κἀποσιμλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν παθῶν κυριεύσας καὶ τῆς σαρκὸς Ἱεράρχης ἐχρίσθης Θεοπρεπῶς καὶ πόλιν βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, θῆρας ἀπήλασας αἰρέσεων ἅγιε, βακτηρίᾳ λόγων τῶν θείων θεόπνευστε. Ὅθεν μετὰ βίον, ἀτελεύτητον χάριν ἀξίως κεκλήρωσαι Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε, διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξῃ καὶ νῦν. Θεοτόκion. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν οὐράνιον Πύλιν καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὅρος, τὴν φωταυγῇ, Νειφέλῃ ὑμνήσωμεν τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐῆς τὴν λύτρωσιν, τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. Πρέσβευε τῷ σφ' Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι τὸν Πανάγιον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Τὸ στόμα μου καλῆσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Εἰς Ἱεράρχην. (Ζήτει 13 Νοεμβρίου εἰς τὸν Ὁρθρον). Ὁ Ν'. Ψαλμός. Δόξα ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἰτα τὸ ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κλπ. καὶ τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου. ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι θαύμασαν ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ ἠυλαβήθησαν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθεὶς ὃν νῦν ἡμῖν ἐξέλωσαι πάτερ Ἀλέξανδρε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ. Τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'.—Τὸ Ἑλεῖ καὶ οἰκτιροῖς..

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρημῶν—Τοῦ Προδρόμου—καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου.—Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.—Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὧδὴ α' ἤχος πλ. δ'.—Ὁ εἰρμὸς Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄρχαντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἶδιον καὶ ὑπέρθεον Λόγον ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμεν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποστάζοντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστὲ ἀπεκύνησε.

Γένος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα διὰ σοῦ ἀνηγμένον Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

Τοῦ Προδρόμου οὐ ἡ ἀκροστιχίς.—Τὸν Θεομαρτύρητον Πρόδροπον μέλω. Ὡδὴ α'. ἤχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς Οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τὸν θεῖον Ἀπόστολον καὶ ὑπὲρ ῥέτην Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν ἀξίως εὐφημῆσαι τὸν θεομαρτύρητον Κυρίου Πρόδρομον.

Ὁ θεῖος ταξίαρχος τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ ἱερόν, εὐαγγέλια κομίζων τῷ Πρεσβύτῳ Κυρίου τὸν Πρόδρομον τέξῃ πρεσβύτατε.

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα, στείρα καὶ γραῶς τὸν πανάριστον, Προφήτην καὶ Πρόδρομον, ἀπὸ κοιλίας μητρός, προσεκύνησε Χριστόν, ὃ ξένον θαῦμα! γαστρὶ ἐμφερόμενον τῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον

Θεοῦ Ἀρχιστράτηγος Παρθένε ἔφη θεόνυμφε πρὸς δόμους πόρεῦ-

θητι, τῆς Ἐλισάβετ σπουδῇ καὶ γὰρ ἔγκυν, ταύτην εὐροῦσα γνώσῃ
ὄν περ καταγγέλω σοι, τόκον τὸν ἄρρητον.

**Τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου. ᾠδὴ α'. ἤχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ
Κυρίῳ.—(οὗ ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ Σεπτοῦ πατρὸς μέλπω κλέος).**

Τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδόθη παραθεοῦ ἔρεισμα, καὶ ὄργανον τοῦ Πνεύ-
ματος, παμμάκαρ Ἀλέξανδρε.

Ὁ βίος σου ὦφθη, Ἀρχιερέων ὑπόδειγμα τῷ Θεῷ κολληθεὶς τὴν
χάριν τῶν θαυμάτων, δαψιλῶς ἐπλούτησας.

Ὑδατα σωτήρια, διὰ τῆς γλώσσης σου ἔβλυσας καὶ Ἀρείου τὴν
αἵρεσιν, τῇ δυνάμει τῶν λόγων σου, κατέπνιξας Ἀλέξανδρε.

Θεοτοκίον

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι
ἀσπόρως εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Λὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἱκεσίαις σου πάντα γινε τὰς προσβολὰς ἀπο-
κρουσμένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὖας προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
τῷ κόσμῳ Θεοτόκε κήσασα.

Σῶσον δυναστείαν με, ἡ ἀληθὺς Θεὸν Πάναγνε τὴν τοῦ Πατρὸς ἐν
σαρκὶ τεκοῦσα ἐνυπόστατον δύναμιν.

Τοῦ Προδρόμου ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνους.

Ἐκ στείρας τεχθεὶς Ἰωάννης τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός, εἰκότως
καὶ γὰρ πέφυκε φωνὴ τοῦ Λόγου εὐηχος καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο, Σὺ
μόνος Ἅγιος Κύριος.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς ὡς
πόλιν θείῳ Πνεύματι δυναμωθεὶς πανένδοξε, ἀλλως δὲ ἐβίωσας, ὡς
Ἡλιοῦ ὁ θεσπέσιος.

Μὴ φέρον τοῦ βίου τοὺς θυροῦβους ὡς ὄρνις ἐμάκρυνας σοφέ, ἐρή-
μους αὐλιζόμενος, εὗρες τε ἀναψύχοντα τὸν σῶζόντά σε Κύριον, ἐκ
καταιγίδος καὶ θλίψεως.

Θεοτοκίον

Ἀπῆλθε πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βαστάζουσα γαστρὶ Θεὸν
Λόγον τὸν ἀναρχον ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δὲ γνοὺς παρευθὺς ὁ Προ-
δρομος, ἐκ τῆς γατρὸς προσεκύνησεν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Στεφανοῦται τῷ λόγῳ σου ἡ Ἐκκλησία Ἀλέξανδρε καὶ διαιωνίζει
τοῖς θαύμασι, τῶν πιστῶν βασιλεύουσα.

Ἐλυσας Ἱεράρχα, τῶν αἵρετικῶν τὰ ὀχυρώματα, εὐσεβῶν παρρησία
καταγγέλλας Τριάδα Ἀλέξανδρε.

Ποταμὸς ἐκ καρδίας σου, τῶν τοῦ Πνεύματος Ἄγιοι, χαρισμάτων
βρῦει καταρδεύων τοὺς τῆς πίστεως αὐλάκας.

Θεοτόκιον

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπη ὑμῶν Χριστιανοὶ καὶ
σὲ δοξολογοῦμεν ἀσιγήτως Θεόνυμφε.

Ὁ εἰρμός

Σὺ εἰ τὸ στερέωμα τῶν προστερχόντων σοι Κύριε σὺ εἰ τὸ φῶς
τῶν ἐσκοτισμένων καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμα μου.

Τοῦ Προδρόμου Κάθισμα ἤχος α'. Τὸν τάφον Σωτῆρ. Τὸν
Προδρόμον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην τιμῶμεν πιστοί,
καθαρῶ συνειδότι, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς
μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος τὴν γὰρ ἄνοιαν τὴν τοῦ Ἡρώδου
ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξ. Τοῦ Ἁγίου ὁμοιον.

Ἀσκήσει ἀρετῶν, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐξήστραιψας σοφέ, ἱαμάτων
ἀκτίνας καὶ αἵρεσιν κατέβαλες τοῦ Ἀρείου τοῖς λόγοις σου. Ὅθεν
ἄπιντες τὴν ἐτησίαν σου μνήμην ἐορτάζομεν θεομικαίριτε Πίτερ τρι-
σμάκαρ Ἀλέξανδρε.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον

Ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κήσασα ὑπερ-

φωὸς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννῃ τῷ Προδρόμῳ δυσώπει δοῦναι τῇ οἰκουμένη ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρό τέλους διόρθωσιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. 'Ωδὴ δ'. Εἰσηχῆκος Κύριε.

Ἡ τὸν σπᾶν βλαστήσασα τὸν ζωοποιὸν ἀνῆρωτος ἄρουρα τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκουμεν τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Τοῦ Προδρόμου 'Ωδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνύστον.

Ῥίξας καὶ μελάγριον ὄψον τερπνόν, ἥσθιες μακάριε Πρόδρομε καὶ τὰς ἀκρίδας ἐκ καμήλου δὲ τριχῶν, στολὴν ἐπιμφιένυσσο ὑπὲρ ἁλουργίδα βασιλείων.

Τὸν δημιουργήσαντα λόγῳ τὸ πᾶν πᾶσι γεωργὸν μάκαρ ἡγγελίας, οὗτος γὰρ ἐστίν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρὶ κατέχων καὶ τὴν ἄλωνα μάλα διακρίνων ὡς δίκαιος.

Ὑπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας μάκαρ σοφέ, ὄμμασιν ὡς ἄσαρκος ἐνόησε, οὔτε κροτάφοις εἰς ἀνάπαυσιν σαρκὸς ἕως οὗ ὠκοδόμησας οἶκον σεαυτοῦ τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Ῥῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ Ἀββακούμ ἐπὶ σοὶ Παρθένε Πανύμνητε καὶ γὰρ ἐξ ὄρους κατασίου ὁ Θεός, ἐκ σοῦ ἦλθε σαρκούμενος πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐκλυτρούμενος.

Τοῦ Ἁγίου φδὴ δ'. Εἰσηχῆκος Κύριε.

Τὴν πλάνην ἐξεδίωξας τοῦ Ἀρείου Ἀλέξανδρε, καὶ ποιήμνην ἐποίησας, ἐπὶ χλόην ὀδηγῶν θείας ἐπιγνώσεως.

Ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, τὴν γῆν διῆλθεν Ἀλέξανδρε καὶ τῶν θαυμάτων ἡ ἐνέργεια τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας ἐλάμπρυνε.

Ὑπὸ Θεοῦ τὸ ταλαντον, δεχθεὶς μακάριε, τὴν Ἐκκλησίαν κατακοσμίς καὶ βίον λιπὼν πολυπλασιάζεις Ἀλέξανδρε.

Θεοτοκίον

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν τὴν μετὰ τόκον πάλιν Παρθένον ἁγνὴν ὡς κηύσασαν Χριστὸν τὸν Θεὸν τὸν ἐκ πλάνης κόσμον λυτρωσάμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου 'Ωδὴ Π'. Ὁρθόρξοντες

Κατεύνασον τὸν ἄστατον, κλύδωνα τῶν παθῶν μου ἡ Θεὸν κηύσασα τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον καὶ τοὺς ὑμνοῦντας σε εὐφρανον.

Τοῦ Προδρόμου 'Ωδὴ ε'. Εἰσέστη τὰ σύμπ.

Ἰσχὺν θεοῦ Πνεύματος ἐνδεδυμένος ἐνόησε, πᾶσιν ἀνεβόας τοῖς παροῦσι μετανοεῖτε ἰδοὺ ἀξίνη σαφῶς τῶν δένδρων πρὸς ὅζαν κείται νῦν τέμνονσα τὰ ἄκαρπα τὰ δ' ἐσθλὰ ἐκκαθαίρουσα.

Τὴν γλῶτταν ὡς σάλπιγγα, ἔχων Κυρίου Πρόδρομε, εὐήχως ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν. Ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς, ὀπίσω μου ὁδ' ἄλλος ἰσχυρός, βαπτίζων ἐλεύσεται ἐν πυρὶ τε καὶ πνεύματι.

Ὁ Θεὸς προέφησε Προφῆτης, ἦξει Κύριος, Ἀγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου στέλλεται τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ ὅς σώσει λαὸν τὸν ἀπειθὴ καὶ κατασκευάσει εἰς Θεοῦ κληρὸν ἅγιον.

Θεοτοκίον

Νηδυΐ φερόμενος τῇ μητρικῇ ὁ Πρόδρομος τῇ παρθενικῇ ὡς ἔγνω ἔνδον τὸν τοῦτου κτίστην φρικτῶς φερόμενον Πνεύματι Ἁγίῳ φωτισθεὶς ἐνόηθεν ἐσκήρτησε καὶ πεσὼν προσεκύνησε.

Τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου. 'Ωδὴ ε'. Ὁρθόρξοντες δοῶμεν σοι.

Πειθαρχήσας τῷ Χριστῷ κατέλιπες βίου τερπνότητα καὶ σταυρὸν ἐπ' ὧμον ἀράμενος αὐτῷ ἠκολούθησας Ἁγίε Ἀλέξανδρε.

Ἄριστα ἐποίησας τὸ τοῦ Δεσπότητος σου ποιήμιον, ἅγιε Ἀλέξανδρε ὅθεν αἰωνίως σε, δοξάζει Μακάριε.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις ἐστήριξε τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλέξανδρε στύλον γὰρ ὀρθοδοξίας Χριστοῦ σε ἔχομεν.

Θεοτόκιον.

Παρθένον μετὰ τόκον, ὑμνοῦμεν σε Θεοτόκε σὺ γὰρ τὸν Θεὸν λόγον σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου 'Ωδὴ 5'. Χιτῶν μοι.

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ καὶ Κιβωτόν, καὶ παστάδα ἐμψυχον καὶ πύλην οὐράνιον Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ξοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονώς ὁ τόκος σου Μαρία Θεόνημφε προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν οὐράνιον κλίμακα διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Τὸς Προδρόμους. 'Ωδὴ 5'. Τὴν θεῖαν.

Πρὸς σὲ λαὸς πονηρότατος ἀφίκετο πειράζων καὶ φίσκων σοι. Σὺ εἰ ὁ Κύριος αὐτὸς δὲ ἔφη. Οὐκ ἔγωγε· ἀλλ' ἄλλος δ' ἐστὶν ὃς ἤξει ὀπίσω πρῶτος μου.

Ρευστὴς ἐγὼ πέλω φύσεως, ὅς ἐρχεται δ' ὀπίσω μου ἄρρευστος, πέλει καὶ ἄχρονος καὶ ποιητὴς πάσης κτίσεως, οὐ οὐκ ἰσχύω λῦσαι, οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Ὅρωντες πάντες συνέτρεχον πόρνοι τε καὶ τελῶναι καὶ ἄσωτοι, καὶ ἐξαπτόζοντο ἐκ σοῦ Προφῆτα πανένδοξε τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν ἐκδιδασζόμενοι.

Θεοτόκιον.

Δειγὼν παντοίων τοῦ δουλοῦ σου, ἐξάρπασον Παρθένε Θεόνημφε τοὺς προσφυγόντας σου, ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἁμαχὸν καὶ τῆς φοιτῆς μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Τὸς ἁγίου 'Αλεξάνδρου. 'Ωδὴ 5'. Χιτῶν μοι.

Ρήτωρ γενόμενος σοφὴ, σάρκωσεν τοῦ Λόγου ἐκήρυξας καὶ τὰ ἐπίγεια λιπὼν πρὸς ἀθανασίαν μεταβέβηκας.

Ὅλον ἀπεκάθηρας τὸν νοῦν, καὶ εἰς ὕψος θεωρίας ἤρθης πάτερ 'Αλέξανδρε, τῇ ἐλλάμψει τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Σῶμα καὶ νοῦν καθάρας ἐμιελὼς, ἐδέξω αἴγλην τρισήλιον Πάτερ 'Αλέξανδρε, πλουτίζουσαν πιστοὺς λαμπροῖς χαρίσμασιν.

Θεοτόκιον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα ῥῦσαι δεόμεθα, σὼν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινὸν ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, παλυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ τοῦ προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομὴ οἰκονομία γέγονε τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖται σὺν Ἡρωδίας ἄνομον φόνον αἰτήσασα, οὐ μόνον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαρον.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου 'Αλεξάνδρου. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ στυρῶ.

Τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστήρ ὁ ὑπερλαμπρὸς Πατριαρχὼν ὑπογραμμὸς εὐσεβέστατος καὶ τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς υπερθαύμαστος κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμεις τὸν πλοῦτον. Ὅθεν μνήμην σου τὴν ἐτησίαν τελοῦντες σοὶ προσπίπτομεν ἐκτενῶς καὶ βοῶμεν τὴν ποιήμην σου διαφύλαττε πάτερ 'Αλέξανδρε.

Ὁ Οἶκος

Ὁ τοῦ Θεοῦ μυστηρίων ἐρμηνευτὴς, καὶ τῶν Ἐθνῶν ἀπόστολος Παῦλος τὴν ἀξίαν τοῦ θρόνου σου προβλέπων ἔλεγε: Τοιούτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς ὅσιος ἄκακος, ἀμίαντος, ἠνωμένος τῷ Πνεύματι ταῖς ἄνω Δυνάμεσι δυνάμενος παρίστασθαι τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος. Διὸ καὶ ἡμεῖς χρεωστικῶς ἐκβοῶμεν. Τὴν ποιήμην σου διαφύλαττε πάτερ 'Αλέξανδρε.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. Αὐγούστου, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Μητρὸς γῆς ἐκστάς Ἀλέξανδρος, τρισμάκαρ ἐκεί μετήρην. ἔνθα Θεὸς Μέγας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ· ΕΛΥ ΒΩΤΙΑΝΕΙΡΑΝ ΧΘΟΝΑ.

Ὁ Μέγας οὗτος φωστὴρ καὶ διδάσκαλος τῆς Οἰκουμένης ἅγιος Ἀλέξανδρος τόσῃν φήμην μεταξύ τῶν ἁγίων Πατέρων εἶχεν ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τὴν Α'. καὶ Ἀγίαν Οἰκουμένην. Σύνοδον, ὑπέδειξε κατὰ θεῖαν ἀποκάλυψιν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Τίς δὲ εἶποι τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ κατὰ τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ καὶ ὅσους παρ' αὐτῶν πειρασμοὺς ὑπέμεινεν; Ἀλλὰ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει ἀπαλλάττει τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀπὸ λυγρῶν λυμαινόμενων ταύτην. Ἐπὶ 23 ἔτη, ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος ποιμάνει τὴν ἑαυτοῦ ποιμνὴν, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ ἐν γήρατι βαθυτάτῳ. (1)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων δεκαῆξ Μαρτύρων τῶν Θηβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν διό σου τὴν Μητέρα, εὐχάριστος Θεοτόκον εὐχαρίστως κραυγάζομεν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

(1) Περιῆλθε τὴν Θράκην—Μακεδονίαν καὶ Ἑλλάδα, κηρύττων τὰ παραδεδομένα τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκ. Συνόδου. Ἐκοιμήθη τῷ 340 μ. Χ.

Ῥάβδος ἔφυς Παρθένη Ἰεσοαὶ ἐκ τῆς ὀψέως ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα σωτήριοιόν τοις πίστει τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἐμπλησον πάντας καὶ δυνάμει θείας, ἡ ἐνυπόστατος σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου τοὺς ἐν πίστει σοὶ ψάλλοντας. (1) τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προδρόμου Ὁδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσάν.

Ῥωμάλως τῷ Ἡρώδῃ ἀνθιστάμενος ἔνδοξε Πρόδρομε τοῦτον ἐλέγχεις βοῶν. Οὐκ ἔξεστιν ἔχειν σε εὐνὴν ὁμαίμονος ὡς ἀθέμιτον ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος τὴν σὴν κάραν ἀποτέμνει.

Οἷα ἔνδοξος Προφήτης πρὸ γεννήσεως ἔγνωσεν τὸν Κύριον, καὶ ὡς ἄμυνον τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς θεοσέβειαν, ἔλκων ἅπαντας, ἀπὸ τῶν πρὸς Κύριον. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχεσθαι Πρόδρομε ἔνδοξε, σοὺς μαθητὰς πρὸς Χριστόν, τὸν Θεὸν ἀπέστειλας ἐπερωτῶν αὐτόν. Σὺ εἶ Κύριε, τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος· ἡ ἕτερον προσδοκῶμεν.

Ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς προσεπαφθῆγαιτο. Ἀπτε εἴπατε τῷ Ἰωάννῃ. Ἰδοὺ, νεκροὶ ἐξανίστανται κοφροὶ ἀκούουσιν ἐκκαθαίρονται λεπροὶ, καὶ ὥσπερ ἔλαφος οἱ χυλοὶ περιπατοῦσιν.

Τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστηπόλος τῆς ἄνω ὑπερθέου Τριάδος ὄφθης πανένδοξε ἄγνως ταύτην λατρεύων καὶ μέλπων ἀνεκδότως. ἱεράρχα Ἀλέξανδρε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξεχύθη τοῖς χεῖλεσί σου, ἡ χάρις τοῦ θεοῦ Πνεύματος διὰ τοῦτον Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ ἔχρισέ σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἅγιε Ἀλέξανδρε.

Λάμπων ἰὼ φωτί, τῷ ἅλῳ Ἀλέξανδρε, ἀπὸ στραφῆς τῶν θαυμάτων ἀκτίνας, ἐκβοῶν μεθ' ἡμῶν εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν διό σου τὴν Μητέρα εὐχάριστος Θεοτόκον εὐχαρίστως κραυγάζομεν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. 'Αἰδὼ ἡ'. Τὸν ἐκ Πατρὸς.

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις καθ' ἡμῶν κατάσβεσον
βολίδας ὅπως σε ὑμῶμεν Ἀγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, θεὸν Λόγον τέτοκας Παρ-
θένη ὄθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικὴν σε καὶ χρυσαυγὴ τὸ σκηνώσαν ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον
Παρθένε ἔδειξε λαμπάδα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προδρόμου 'Αἰδὼ ἡ'. Πηχὺς εὐχαρεῖς.

Νόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας προφῆτης καὶ προφητῶν πάντων
ὑπέρτερος ὑπάρχεις πανεύφημε οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος πνεύμασι ὀπι-
ζόμενος ἀλλ' ἔστης ἄσειστος τὸν Κύριον βοῶν εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦ-
τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οἴστρω ὁ Ἡρώδης μαχλίκτης Ἡρωδιάδος τὸ θυγά-
τριον, βλέπων κατορχούμενον ἐφησεν ὁ ἄθλιος, ὁ μοι αἰτήσης δίδωμι
ἕως ἡμίσεως τῆς ἐμῆς βασιλείας, μεθ' ὅρκου κἀκεῖνο ἐξατεῖται τὴν κά-
ραν τοῦ Προδρόμου.

Εἶχε μὲν φρουρὰ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδην δὲ πότος εὐφραίνόμενον
τότε ἡ πανάσεμνος κόρη κατορχήσατο, ἀρέσασα δὲ εἴληφε, κάραν τὴν
πάντιμον Προδρόμου καὶ ἁγίαν ὡς αὐτὴν τῇ μητρὶ προσάξῃ τιμωφέ-
στατον δῶρον.

Θεοτόκιον

Λύτρωσαι πόλιν σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως,
σεισμοῦ καταπτώσεως βαρβαρικῆς ἀλώσεως καὶ φοβερᾶς κολάσεως τοῦ
αἰωνίου πυρός σέ γάρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἅπαντες πλουτοῦμεν, Χρι-
στιανοὶ Παρθένε.

Τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Πλουτὸν ἐσχόρπισας, θανεύζων Θεῷ ὄθεν Βασιλεῖα οὐράνιος ἡτοι-
μασταὶ σοὶ Ἀλέξανδρε καὶ νῦν ἀμοιβὴν ἐδέξου πολυπλάσιον.

Ἐν δυσώδει διέβρῳπας τὸν κατὰ Ἰούδαν τόπων προδότην Χριστοῦ
τὴν γὰρ ἐκείνου ἀρὰν Ἀλέξανδρε, ἐπαξίως ἐκληρώσατο.

Καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ζῶν ἔχων ἄμειπτον ὡς ἥλιος ἀυγάζεις τῆς
Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα καὶ αὐτὴν λαμπρύνεις πάτερ τρισμακάριτε.

Θεοτόκιον

Τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου Μαρία, τίς μὴ ὑμνήσει βροτῶν χορο-
στασία; ὅτι παρθενεύεις πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ αἰεὶ εὐλογημένη,

Εἰρμός ἡ'. 'Αἰδὼ ἡ'

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχά-
των σαρκωθέντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκιον. 'Αἰδὼ ὁ'.

Χαρὰς καὶ εὐφροσύνης πλήρης σου ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν
ἱάματα βρουῖσα καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν κεχαριτωμένη καὶ ἁσιγίτως τὸ Χαῖρε προ-
σάγομεν, σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὁραῖος Θεοτόκε ἔφυ ὁ καρπὸς σου, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι
πρόξενος ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σε μεγαλύνουσι.

Τοῦ Προδρόμου 'Αἰδὼ ὁ'. "Απαξίγηγενής.

Πότος βδελυρὸς καὶ δειπνος πανάσεμνος ὄρχησις ἄτερπνος ἔθελεν
τὸν δαίλαιον, μάλα πρὸς οἴστρον ἀκολασίας δεινῆς, καὶ τῆς μαινάδος
μίσθωμα κάραν ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου ἧς οὐδὲ ἀντάξιος, κόσμος
ἅπας. Φρικτὸν τὸ μυστήριον.

Ὡ πὼς ὁ δεινός, Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε Κριτὴν ἀλάθητον, ἀλλ' ἐν
τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἔνδον, δολίως φόνον ἀνέτρεψε, τοῦ Βαπτιστοῦ μαινό-
μενος, ὡς ἐλεγχόμενος καὶ μὴ φέρων εὐκαιρίαν ἤθελε, καὶ εὐρὼν ἀπο-
τέμνει τὸν δίκαιον.

Ὅντως ἀπὸ γῆς εἰσέδυσ εἰς Ἅγια, οἷα περ Ἀγγελοῦ, ὡς ἀγγελικῶς
ἐν γῇ, σοφὲ βιώσας Κυρίου Προδρόμε τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο
ἀνωθεν ἔνδοξε καὶ πταισμάτων αἵτησαι τὴν ἄφῃσιν καὶ εἰρήνην, παρά-
σχου καὶ ἔλεος.

Θεοτόκιον

Ὡ Θεοῦ Υἱέ, μακρόθυμε Κύριε, καὶ πολυέλεε τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ

λιταῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς κηρύξεως σε, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου, σῶ-
σον τοὺς δούλους σου καὶ χορήγη ἀνοθεὶν τὰ τρόπαια, βασιλεῦσιν ἡμῶν
ὡς φυλάνθρωπος.

Τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου Ὁμολογία. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Λόγοις τε καὶ δόγμασι ἐτράνωσας σαρκὸς ὁμοίωμι τι ἐμφανιζόμενον
Θεοῦ τὸ σωτήριον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητι καὶ διανοίας τῶν πιστῶν
ἐστήριξας, διὰ θαυμάτων συνεχῶν ἱερῶτατε.

Ἐννομος γενόμενος, ὁ θεὸς ὄντως φοιτητὴς σου, καὶ σοῖς ζω-
φόροις λόγοις, πειθαρχήσας Ἀλέξανδρος, ἱεράρχης πεφηγῶς Κύριε
ἰσὺς πρὸς σὸν νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ὅρος ἀκριβέστατος, τῶν πίστει προσιόντων ἐγένου Θεομακάριστε,
Πατὴρ ἡμῶν Ἀλέξανδρε, πανόλβιε καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστηρίων
καὶ κήρυξ δογμάτων Θεῶν καὶ λατρευτῆς Τριᾶδος ἑνδοξε.

Σὲ τὸν ἀνεξίτητον Πάτερ καὶ ὅσιον ποιμένα, ἄμεινον σεπτὸν ἀμει-
νον, κήρυκα τε τῆς πίστεως τῆς Ὀρθοδοξίας τὸν Διδάσκαλον ἁπαν-
τες ἐπαξίως γεραίρομεν Ἀλέξανδρε.

Θεοτοκίον

Ἀχραντε πανάμωμε τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἰτῆσαι Χριστὸν
ὃν ἔτεκες, βασιλεῖ μὲν τὰ τὰ τρόπαια τῷ πιστοτάτῳ δὲ λαῷ δοῦναι
τὴν ἄφεσιν τῶν πταισμάτων σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὁ εἰρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοῦ Πιτέρι τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ
νοῦν κηρύσσαν διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράν-
των Δυνάμεων ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξηποστειλίριον. Φῶς ἀνακλωζόν.

Φῶς τριλαμπέστατον Πάτερ Ἀλέξανδρε ἐν καρδίᾳ δεξάμενος ἀνε-
δείχθης, μέγας φωστήρ Ἐκκλησίας καταφωτίζων τοὺς μίαν Τριᾶδα
σέβειν ἀξίως.

Θεοτοκίον

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπὲς Θεοτόκε τὸ ἄχρονον ἐκ γα-

στρός σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς σὲ
Παρθένε ὑμνοῦντας.

**Εἰς τοὺς ἀγίους ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν
στην ἑκτὴν Προσόμοιαν δευτεροῦντας τὰ πρώτα.**

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης τοῦ
Χριστοῦ Θεοφύρε, διό καὶ Βασιλείας τῆς ἀνω λαβὼν, μυστικῶς τὸ δη-
νάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε σοφῇ
Ἀλέξανδρε, (δίς).

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος τὸ ζοφερόν καθεῖλες
καὶ ἠρώδες Ἀρείου Ἀλέξανδρε Πάτερ, ὅθεν σοφῶς δογματίσας Τρι-
ᾶδα σαφῶς ὑπὸ πιστῶν ἐδοξάσθης καὶ συνετῶν καὶ τὴν ποίμνην σου
διέσωσας.

Θεῖαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει τὰς ἰάσεις πα-
ρέχων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει καὶ νῦν ἐκτελούντων τὴν
μνήμην σου, Ἀλέξανδρε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπε-
ρεύχεσθαι.

Δόξα. Ἦχος α'.

Ὅστε Πάτερ ἱεράρχα Ἀλέξανδρε γενόμενος ἐμπλεὺς τῆς θείας δι-
δασκαλίας καὶ ὄργανον τοῦ θείου Πνεύματος ἀπήλασας διὰ δογμάτων
ὀρθῶν, τοὺς λύκους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν σοφῶς
στήριξας, στύλος ἀνεδείχθης καὶ πρόμαχος τῆς εὐσεβείας. Ἀλλὰ Πατέ-
ρον ἀξιάγαστε καὶ τῶν Ἀγίων συνόμιλε πρεσβεύε Χριστῷ τῷ Θεῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων
κραιτὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ κατα-
φεύγοντας ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν Θεοτόκε ἀναθέμεθα.

Δοξολογία Μεγάλη. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Ἀλεξάνδρου

Τὸ κλέος τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ
ἐκ τῶν κανόνων τροπάρια τῆς γ'. καὶ ζ'. φθῆς. Ἀπόστολος καὶ

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. (Ζήτει 13 Νοεμβρίου). Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. — Εἶδομεν τὸ φῶς. Καὶ ἀπόλυσις.

Μεγχαλυνήριον

«Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ θησαυρός, χαίροις ἀσθενούντων καὶ πασχόντων ὁ ἱατρός, χαίροις τῆς πίστεως ὁ κήρυξ. Ἀλέξανδρε τρισμάκαρ ποιμὴν πανόλβιε».

Κανὼν περὶ κληρικῶν

Εἰς τὸν ἅγιον καὶ θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Ν

Μετὰ τὸ Εὐλογητός. Τὸ Κύριε εἰσάκουσον κλπ. Θεὸς Κύριος (μετὰ τῶν στίχων) καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα.

Τῇ Θεοτόκῃ ἔκτενῶς κλπ. Ἦχος δ'.

Δόξῃ ὁμοιον.

Οἱ ὑπὸ πόνων χαλεπῶν κατεχόμενοι, καὶ συμφοραῖς καὶ ἀσθενείαις τρυχόμενοι μετὰ κλαυθμῶν στενάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, σπεύσωμεν προσπίπτοντες Ἀλέξανδρῳ τῷ θεῷ κρᾶζοντες ἐκ πίστεως, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων ταῖς σαῖς πρεσβείαις πρὸς Θεόν, ῥύσαι ἡμᾶς παντοίων κακώσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε... κλπ.

Εἰτα ὁ Ν'. Καὶ εὐθὺς ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρισμάκαρ Ἀλέξανδρε ἔκτενῶς δέησιν προσάγων μὴ ἐλλείψῃς τῷ Λυτρωτῇ παντοίων κινδύνων διασῶσαι τοὺς ἀδιστάκτῳ τῇ πίστει τιμώντας σε,

Στίχ. ἅγιοι.....

Ἐκ παίδων ἀνετέθης τῷ σῷ Θεῷ, καὶ τὸ τάλαντον αὐξήσας τῆς

χάριτος σοφῶς, δόξαν ἔλαβες παρ' αὐτοῦ, τὴν αἰώνιον Ἀλέξανδρε πανευκλεῶς.

Δόξῃ

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν Ἀλέξανδρε θεῖε, τῶν νοσούντων ὁ ἱατρός ἐνίσχυσον τῇ μεσιτείᾳ προσίοντι τῷ Ναῷ σου εὐλαβῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Δυσώπει Παρθένε τὸν σὸν Υἱὸν σὺν θεῷ Ἀλεξάνδρῳ νεκρωθεῖσαν μου τὴν ψυχὴν ζῶσσαι ὁ πάλαι τὸν τῆς χήρας υἱὸν ζώσας τῷ θεῷ προστάγματι.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίης ἀψέδος.....

«Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Παρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν ἅγιο, μὴ ἐλλίπῃς ἱκετεύειν ὑπὲρ ἡμῶν λυτρωθῆναι πειρασμῶν κινδύνων καὶ πταισμάτων, τῶν πιστῶν τὸ στήθημα μάκαρ Ἀλέξανδρε.

Ἐχόντες σε προστάτην πρὸς τὸν Θεὸν ἅγιο, Παλαιοφαληρεῖς τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν, Πάτερ Ἀλέξανδρε, τοὺς δὲ πιστῶς εὐφημοῦντας πειρασμῶν ἀπάλλαξον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δόξῃ

Ἰκετεύομεν Πάτερ τὰ τῆς ψυχῆς ὅματα, καὶ τὰ τραύματα ταύτης ἐν τάχει θεράπευσον, τῶν εὐφημούμενων σε πίστει, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ κλέος τρισμάκαρ Ἀλέξανδρε.

Καὶ νῦν Θεοτόκιον.

Χαλιπαῖς ἀρρωστίαις καὶ νοσεροῖς πάθειν ἐξεταζομένῳ Παρθένε σὺ μοι βοήθησον. Τῶν ἱαμάτων γὰρ ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοφύρε, ὧν ἐκ Θεοῦ προστάτης γεγέννησαι καὶ φύλαξ καὶ ῥύστης τούτων Ἀλέξανδρε.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ Πανεύμνυτε Θεοτόκε ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις. Κύριε ἐλέησον καὶ τὸ Κἀθισμα.

Ψαλμὸς Β'. Τὰ ἔκω ζητῶν.

Προστάτης θερμὸς ὑπάρχεις Ἀλέξανδρε, τοῖς πόθῳ τῷ Ναῶ σου προστρέχουσι καὶ πίστει γεραίρουσι καὶ βοῶσι σοι Μακάριε, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς ὡς φύλαξ ἄγρυπνος καὶ μέγας πρόπαχος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακκῆλον Κύριε

Στίχ. ἔγχε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετεύομεν ἅγιε, νεκρωμένους ψυχὰς ζώωσον καὶ πρεσβείαις σου ἀνάστησον ἐκ βυθοῦ θανούσας ἀπογνώσεως.

Στίχ. ἔγχε

Νέος σὺ ἀνέτειλας ἀληθῶς καὶ λαμπρὸς ἀστὴρ τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἄγιε, τοὺς πάντας κοιτανυγῶν καὶ φωτίζων τοὺς εὐσεβεῖς Ἀλέξανδρε.

Δόξα

Ὁν ἡγάπησας Ἄγιε καὶ δι' ὃν ἔτηξας σάρκα ἱκέτευε τοῖς ὁμνοῦσιν σε δωρησάσθαι, τῶν πλημελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ τῆς σωτηρίας τείχος ἀκράδαντον, κτετιμένοι σε Πανύμνητε δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα,

ᾠδὴ Β'. Φώτισον ἡμᾶς..

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Λύσον τὴν ἁγλὴν τῶν πταισμάτων μου Μακάριε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος καὶ τὴν ὑγίαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων Ἀλέξανδρε σοφέ, τῇ σῇ σκέπῃ προστρέχοντας, καὶ προσκαλουμένους τὴν σὴν ἄμαχον βοήθειαν.

Δόξα.

Ἐμπλησον σοφέ, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντι, ὅπως ἀπαύστως μακαρίζῃ σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰασαι Ἀγνή τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα καὶ τὴν ὑγίαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν κλπ.

Εὐφροσύνης πάσης ἔμπλησον ἡμᾶς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ προσιόντας σοι, καὶ τὴν εἰκόνα σου τὴν πάνσεπτον σοφέ, καὶ μνήμην σου τὴν ἔνδοξον τιμῶντας εὐλαβῶς δεόμεθά σου ἐκτενῶς τρισμάκαρ Ἀλέξανδρε. Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτήμεθα καὶ ψυχῶν ἀσφαλῆ σωτηρίαν, καὶ γλυχασμόν ἐν ταῖς θλίψεσι Μάκαρ, καὶ τῇ μορφῇ σου αἰεὶ καυχώμεθα Ἀλέξανδρε καὶ νῦν ἡμᾶς κινδύνων παντοίων διάσωσον.

Δόξα.

Προφθάσας καὶ νῦν σῶσον ἡμᾶς, καταιγίδος ἀπειλούσης Ἀλέξανδρε, καὶ πειρασμῶν διάλυσιν ὄχλον, καὶ πάντας τοὺς σοὶ προστρέχοντας διάσωσον, καὶ προσκαλουμένους πίστει τὴν θείαν σου καὶ ἄμαχον ἀντίληψιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκὶ μου ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κύησας, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὴν ποιήμαν σου Θεοφόρε, ἥς ἐκ Θεοῦ προστάτης γεγέννησαι καὶ φύλαξ καὶ ῥύσεως ταύτης Ἀλέξανδρε Ἀχραντέ ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνεργηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούσα δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὡς δεδῆλωται. Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν κοντάκιον. Ψαλμὸς Β'. προσταχά....

Οἱ ποθοῦντες τῶν ἀσθενειῶν αναρρώσασθαι, Ἀλέξανδρου τῷ θεῷ

τεμένει προσδράμωμεν καὶ τῇ αὐτοῦ εἰκόνι προσπίπτοντες μετὰ πόθου κράξωμεν αὐτῷ ὡς ἐκ Θεοῦ χάριν λαβὼν τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι, τάρχυνον ἐξελεσθαι παντοίων πειρατηρίων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας σε.

Εἶτε το α'. ἀντίφωνον τῶν ἀναβιβάντων τοῦ δ'. "Ηχοῦ

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖμιν πάθη ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβο καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς).

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεισθε ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δ ό ξ α

Ἄγιε Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται τῇ Τριαδικῇ μονάδι ἱεροκλυφίως.

Καὶ νῦν

Ἄγιε Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαι τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν,

Καὶ εὐχὴς τὸ Προσεύχμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ,

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ....

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι... κλπ. Εὐαγγέλιον κατὰ

Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὶ ὁ Πατήρ οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ὅτι πρὸς εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ ἐδράσητε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρὸν ἐστί.

Δόξ. Τῆς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Τῆς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλεήμων ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα....

Καὶ τὸ πρὸν ἰδεόμενον. Ἦχος πλ. β'.

Τρισμακάρε Ἀλέξανδρε, καὶ ζῶντα σὲ ἡ Ἐκκλησία ἐπλούτησε καὶ μετὰ θάνατον ἀπολαμβάνει. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει τιμῶντων σε.

Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου κλπ. Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας. στίχ. Ἄγε τοῦ θεοῦ.

Ἀπείρους ἀγῶνας ἐπὶ γῆς ἡγωνίσθης Πάτερ Ἀλέξανδρε καὶ νῦν ταῖς οὐρανίαις οἰκῶν χοροστασίας σῶζε τοὺς μέλποντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

στίχ. Ἄγε...

Σεαυτὸν τῷ θεῷ προσήνεγκας Πάτερ θῦμα εὐπρόσδεκτον Θεοφόρε Ἀλέξανδρε καὶ νῦν μὴ διαλίπῃς πρεσβεῦειν τοῖς μέλουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δ ό ξ α.

Τῶν Οὐρανίων ὑπάρχων ἰσοστάσεως ὄντως, Πάτερ Ἀλέξανδρε, ἐκλυτρώνεις κινδύνων τε τοὺς πίστει κραυγάζοντας ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θελήτην τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μητερ ἀγνή δυσώπησον ῥυθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα....

Στίχ. Ἄγε τοῦ Θεοῦ...

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις καὶ παιθῶν τὰς ἐφόδους Τρισμακάρε ὅθεν σε τιμῶμεν Ἀλέξανδρε θεόφρων.

Στίχ. Ἄγε...

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ἀποκάθαρσον πάθη τῇ σῇ πρεσβείᾳ τρισμακάρε ὅπως σὲ γεραίρομεν Ἀλέξανδρε παμμάκαρ.

Δ ό ξ α.

Πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ προβάλλοντες πρέσβυν ἀπὸ κινδύνων λυ-
τρούμεθα Μάκαρ, σαῖς πανευπροσδέκτοις καὶ πρὸς αὐτὸν πρεσβεύεις.

Καὶ νῦν.

Τοὺς βοηθεῖς τῆς παρὰ σοῦ-δεομένους μὴ παρίδης Παρθένε,
ὕμνουντας καὶ ὑπερυψοῦτας σε, Κόρη εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Στίχ. "Αγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε....

Χαῖρε μου τὴν καρδίαν πλήρωσον τρισμάκαρ τῇ θεῇ εἰκόνι σου
προστρέχοντι καὶ τὸν Δεσπότην Χριστὸν μεγαλύνοντι.

Στίχ. "Αγιε τοῦ Θεοῦ....

Διάνοιξον θεόφρων, τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου πεπορωμένας καὶ
θεοῖς τρίβοις ὁδήγησον τὸν σὲ ἀεὶ μακαρίζοντα.

Δ ό ξ α.

Τὴν χαρὰν οὐρανόθεν, Ἀλέξανδρε τρισμάκαρ καταπεμφθῆναι δυσώ-
πησον, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ τοῖς σέ μοι μακαρίζουσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτὸς σου καὶ ἀκτίσι λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς
ἀγνοίας διώκουσα τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλοντας.

Καὶ εὐθὺς. Τὸ ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς...

Καὶ θυμῷ ὁ ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν λαὸν

ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλια-
κῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τὴν Δέσποιναν τοῦ Κό-
σμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων
σὸν οἴκετῶν, ἵνα μεσιτεύῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα
τοῦ Κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

"Αλα τὰ χαίλη τῶν ἀσεβῶν τῶν μὴ προσκινούντων τὴν Εἰκόνα
σου τὴν σεπτὴν τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ ἱερωτά-
του τὴν Ὁδηγήτριαν.

Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ θησαυρὸς χαίροις ἀσθενούντων καὶ πα-
σχόντων ὁ ἱατρός, χαίροις τοῖς πίστεως ὁ κῆρυξ, Ἀλέξανδρε τρισμά-
καρ, ποιμὴν πανόλβιε.

Πρόφθασον καὶ σῶσον πάντας ἡμᾶς, καταγίδος τῆς ἀπειλούσης
Ἀλέξανδρε, τοὺς σὲ καταφεύγοντας καὶ μνήμην σου τὴν θεῖαν γε-
ραίροντας.

Δέχου παρακλήσεις καὶ προσευχάς, Ἀλέξανδρε τρισμάκαρ ἀναξίων
ἱκετῶν καὶ Θεὸν δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει τε καὶ πόθῳ τιμών-
των σε.

Ἐκτενῶς ἱκέτευε τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου τῶν δεομένων σοι
πιστῶς κινδύνων λυτρωθῆναι καὶ νόσον λοιμικῶν Ἀλέξανδρε.

Χαίροις Κ)πόλεως ὁ φωστὴρ καὶ τῶν δεομένων ἀπροσμάχητος βοή-
θος, χαίροις Ἐκκλησίας κλέος Ἀλέξανδρε παμμάκαρ σκέπε τοὺς δού-
λους σου.

Δεῦτε εὐφημίσωμεν οἱ πιστοί, Ἀλέξανδρον τὸν θεῖον, Ἰεράρχην
Χριστοῦ, ὅπως ἡμᾶς σώξῃ καὶ νῦν ἀπειλουμένους νόσου παντοίας πάν-
τας καὶ ἐλάβρης τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ Προδρόμε Κυρίου Ἀποστόλων
ἢ δωδεκάς οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ τρισάγιον. Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σοῦ ἐστὶν
καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐσπλαχνίας.

Ὁ ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κλπ.—Μνημόνευσις καὶ Ἀπόλυσις.
Μετ' αὐτὴν τὰ παρόντα.

Ἦχος Β', "Οτε ἐκ τοῦ Ξύλου σε.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθὴ κλπ.

Πάντες οἱ ἐκ νόσου χαλαιπῶν καὶ κινδύνων ἄλλων παντοίων δεινῶς

θλιβόμενοι (νῦν) ἔνθα τὰ ἰάματα, Ποιμένος θείου σεπτοῦ, Ἀλεξάνδρου
ἐκβλύζουσι, χρυσόρροα ῥεῖθρα, σπεύσωμεν προσπίπτοντες γονυκλινῶς
ἐν κλαυτμῇ, ῥῦσαι βοῶντες σοὺς δούλους καὶ πειρατηρίων καὶ νόσων
καὶ θλίψεων παντοίων Ἀλέξανδρε.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι Μήτηρ τοῦ Θεοῦ φύλαξον
ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέψιν σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς Ἀμήν.

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

